



ב"ה פרשניקערמאלווא כ' אלול ה'תרע"ו.



לכבוד אדוני מורי היקר פאר חכמו הדור

מ"ה יצחק יהודה גולדצוהר שליט"א.

על שורותיו היקרות הנני בוח למדר אינה מקומות אשר לפני דעתך יש להם

שייכות אל הענין שלפנינו.

המאמר היותר בולט הוא במדרש שו"ת תהלים קמו. (הוצאת ד"ש בודבא אות ד)

זו"ל: ה' מתיר אמורים, מהו מתיר אמורים? ויש אומרים, כל הבקשה שנמאנת

בעוה"ז, ממחר אותה הקבי"ה לעתיד לבוא, וכח"א (קבלת א, ט) מה שחייה הוא שיהיה

זמא שנעשה הוא שיעשה, וזמא שנעשה, מהזרזים הו"ו מקודם לבנונת, וכח"א להן

(בראש"ט, ג) כירק עשב נתתי לכם את כל, מה ירק עשב נתתו לכל, אף החיה והבהמה

לכל מתחילה, ולמה אמר אותה? לראות מי שמקבל דבריו ומי איננו מקבל. ולעתיד

לבוא הוא מתיר את כל מה שאמר. ויש אומרים, איננו מתירן לעתיד לבוא. ומהו

מתיר אמורים, אין אמור גדול מן הנדה שהאשה רואה דם ואמרה הקבי"ה לבעלה,

ולעתיד לבוא הוא מתירן. וז"א אף השמיש הממה הוא אמורה לע"ל. ועכ"ל ז"ל

ביחוד מה שמתיר רש"ב ומש"כ מס' יצולת משיחו להרב הר"י אברבנאל הי"ו

הרבי ע"פ"ג שהוא ראה המאמר לבראשית רבהו של ר"י משה הדרשן ב"פ סקן ומתחיל

וש"ה ה' מתיר אמורים. - ואני רואה קצתו דמיון למאמר הזה ויקר"ה פ' שמיני

(פ"ג, ג) זו"ל: לא נתנו המצות לישראל אלא לצרף בהן את הבריות. כיצד הם

נשחטים (בהמות ולויתן לע"ל), בהמות נותן ללויתן בקרניו וקרעו וזלויתן

נותן לבהמה במספריו ונזחרו. וחכמים אומרים זו שחימה כשירה היא? .. א"ר

אבין בר כהנא, אמר הקבי"ה תורה חדשה מאתי תצא, חדושה תורה מאתי תצא. ע"כ.

המאמר הזה נמצא בקצת שנויים גם בהכתומא פ' שמיני ז' בסוף. וזוים המאמר שם

מכאן שחימה? אלא בשביל לבדוק ולצרף את הבריות (כתמו המצות ולע"ל אין

צורך בזה ולכן אין להקפיד על השחימה. ע"י ביאור מהר"ז לויק"ר שם שמפרש

שהה"ד לכל המצות, לא רק לשחימה לבד.)

מאמרים מסנין בטול קרבנות לע"ל - (ויק"ר פ' צו, פ"ט, ו) ר' פנחס זר'

לזו זר' יזחנן בש"ר מנחם דגליא, לע"ל כל הקרבנות בטלון וקרבן תודה אינו

בטל, כל התפלות בטלות וההודאה אינה בטלה. וזש"פ אמר (פ"כז בסוף) הגי'

המשונה במקצה זו"ל: כל הקרבנות בטלון וק"ת אינה בטלה לעולם, כל ההודות

בטלון הודות תודה אינה בטלה לעולם. וכעין זו היא גם הגי' במסדר"כ

